

A Kúria a dr. Bónis Ferenc ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Ritócz Diána jogtanácsos által képviselt alperes ellen keresetkiegészítés megfizetése iránt a Pécsi Munkaügyi Bíróságnál 2.M.361/2011. szám alatt megindított és másodfokon a Pécsi Törvényszék 1.Mf.21.480/2011/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Pécsi Törvényszék 1.Mf.21.480/2011/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, a Pécsi Munkaügyi Bíróság 2.M.361/2011/6. számú ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja. Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 20.000 (húszezer) forint együttes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget. A le nem rótt első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes 2003. július 1-jétől állt hivatásos szolgálati jogviszonyban az alperesnél. 2009. április 29-étől 2010. február 15-éig gyermeke gondozása céljából fizetés nélküli szabadságát töltötte. A szolgálati panaszának elutasítását követően benyújtott keresetében a 2010. évre járó 90.462 forint keresetkiegészítéskülönbözet megfizetését kérte a 316/2009. (XII.29.) Korm. rendeletre (továbbiakban Kormányrendelet) hivatkozással, miután az alperes 2010. márciusában csak 7.538 forint kereset-kiegészítést fizetett meg a részére. A Pécsi Munkaügyi Bíróság 2.M.361/2011/6. számú ítéletével kötelezte az alperest 90.462 forint és ennek 2010. április 1-jétől járó törvényes késedelmi kamatai, valamint perköltség megfizetésére. A munkaügyi bíróság kifejtette, hogy a 2010. évre járó kétszer 49.000 forint kereset-kiegészítésre való jogosultság Kormányrendeletben foglalt valamennyi (öt) feltételének a felperes megfelelt, mivel jogviszonya 2010. január 1-jén és 2010. március 1-jén teljes munkaidőben fennállt, havi bruttó illetménye e napokon nem haladta meg a 340.000 forintot, valamint a jogviszonya 2009. október 1. és 2010. január 1., illetve 2009. december 1. és 2010. március 1. között nem szünetelt 45 napnál hosszabb ideig figyelemmel a Hszt. 51. §-ában foglaltakra. Az alperes fellebbezése folytán eljáró Pécsi Törvényszék 1.Mf.21.480/2011/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, egyben kötelezte az alperest a felperest képviselő szakszervezet részére perköltség megfizetésére. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a Kormányrendelet 2. § (2) bekezdés a) pontjából nem következik, hogy az abban foglalt követelménynek a fegyveres szerv hivatásos állományú tagja csak abban az esetben felel meg, ha az illetményét ténylegesen folyósítják is. A 2. § (1) bekezdés szerinti rendelkezés pedig nem a kereset-kiegészítésre jogosultság egy további feltétele, hanem a megfizetésének teljesítési határideje.

Nincs jelentősége annak, hogy a felperes ténylegesen nem illetményt kapott, hanem társadalombiztosítási ellátásban, azaz gyermekgondozási díjban részesült. Az alperes a fellebbezésében nem vitatta, hogy a további, 2. § (2) bekezdés b) - d) pontjaiban megfogalmazott feltételek a felperes esetében megvalósultak. Az alperes ellenkérelméből, de a fellebbezéséből is kitűnik, hogy a Kormányrendelet 2. § (2) bekezdés d) pontjában írt azt a követelményt, hogy a jogviszony meghatározott időtartamon belül 45 napnál hosszabb ideig nem szünetelt, kizárólag a Hszt. 51. §-ában írtak szerint értelmezte, vagyis elfogadta, hogy ez a feltétel a felperes esetében teljesült. A másodfokú bíróság ezt irányadónak tekintette a fellebbezési eljárásban is a Pp. 253. § (3) bekezdés alapján. Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását kérte. Hivatkozása szerint tévesen állapították meg az eljáró bíróságok, hogy a Kormányrendelet 2. §-ában meghatározott, a keresetkiegészítés alapjául szolgáló konjunktív feltételek a felperes esetében megvalósultak. Nem csupán technikai előírás, hogy a foglalkoztatott az eseti keresetkiegészítésre a 2010. január és március hónapra járó illetményének kifizetésével egyidejűleg jogosult. Az illetményfizetés ugyanis feltétele a keresetkiegészítésre való jogosultságnak. Ezt támasztja alá a rendelet mellékletének a címe is, amely a havi illetménnyel együtt fizetendő összeg folyósításáról szól, továbbá az a tény is, hogy a Kormányrendelet kifejezetten meghatározza, hogy mit kell illetményként figyelembe venni a keresetkiegészítésre jogosultság megállapítása tekintetében. A felperes 2009. április 29-étől 2010. február 15-éig illetmény nélküli szabadságon volt, mely idő alatt gyermekgondozási díjban részesült, amely nem minősül keresetnek, hanem egészségbiztosítási ellátás az Ebtv. 42/A. § és a Tbj. 14. § (1) bekezdés és 2. § bb) pontja alapján. A felperes jogviszonya a Hszt. 51. § rendelkezései szerint nem szünetelt, de ez idő alatt a felperes sem keresettel, sem illetménnyel nem rendelkezett, és távolléti díjat sem folyósítottak a részére. A felperes a Hszt. 96. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetmény nélküli szabadságon volt, munkavégzés nélkül illetményre pedig nem jogosult figyelemmel a Hszt. 99. § (1) bekezdésére. A Kormányrendelet 2. § (2) bekezdés d) pontja a Hszt. 51. §-ában foglaltakkal ellentétesen a jogviszony szünetelésének időtartamaként nevesíti a rendes szabadság és a szülési szabadság időtartamát. Az itt használt megfogalmazásból következően azonban a fizetés nélküli szabadság idejét a Kormányrendelet alkalmazása során a jogviszony szünetelésének kell tekinteni. Erre figyelemmel fizetett az alperes a 2010. február 16-ával ismét munkába állt felperesnek időarányos összegben keresetkiegészítést.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése

alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A költségvetési szerveknél foglalkoztatottak 2010. évi eseti keresetkiegészítéséről szóló 316/2009. (XII.28.) Korm. rendelet (Kormányrendelet) 2. § (1) bekezdése szerint a foglalkoztatott az eseti keresetkiegészítésre 2010. január és március hónapra járó illetményének kifizetésével egyidejűleg a 2010. január 1-jén, illetve 2010. március 1-jén fennálló - 1. § szerinti - jogviszonya alapján a (2) - (6) bekezdésben foglalt feltételek szerint jogosult. A (2) bekezdés alapján az (1) bekezdés szerinti két illetményfizetési időpontban bruttó 49.000 - 49.000 forint eseti kiegészítésre jogosult az a foglalkoztatott, aki az alábbi feltételeknek megfelel:

- a.) havi bruttó illetménye 2010. január 1-jén, illetve 2010. március 1-jén nem haladja meg a 340.000 forintot, továbbá
- b.) 2010. január 1-jén, illetve 2010. március 1-jén költségvetési szervvel teljes munkaidős jogviszonyban áll, továbbá
- c.) a jogviszony a költségvetési szervvel 2009. október 1-je és 2010. január 1-je, illetve 2009. december 1-je és 2010. március 1-je között folyamatosan fennáll,
- d.) a jogviszony 2009. október 1-je és 2010. január 1-je, illetve 2009. december 1-je és 2010. március 1-je között nem szünetelt 45 napnál hosszabb ideig, ide nem értve a rendes szabadság, valamint a szülési szabadság miatti jogviszony szünetelés időtartamát. A 2. § (1) bekezdésből egyértelműen megállapítható, hogy a keresetkiegészítés rendeltetése az, hogy azok a foglalkoztatottak részesüljenek kompenzációban, akiknek a jogszabály által meghatározott időpontban ténylegesen kifizetésre kerülő illetménye nem éri el a 340.000 forintot. A jogszabály azonban ezen túlmenő feltételeket is megállapít a 2. § (2) bekezdés b) - d) pontjában, valamint a (3) - (6) bekezdésben. Téves tehát az eljáró bíróságok álláspontja, miszerint a keresetkiegészítésre jogosultságnak nem feltétele az, hogy a foglalkoztatott 2010. január illetve március hónapokra ténylegesen illetményre legyen jogosult, hiszen a Kormányrendelet 2. § (1) bekezdése teljesen egyértelműen fogalmaz azzal, hogy a keresetkiegészítésre a foglalkoztatott a 2010. január és március hónapra járó illetmény kifizetésével egyidejűleg válik jogosulttá. Tényleges illetményfizetés hiányában nem lenne lehetőség annak a kiegészítésére. A Kormányrendelet 2. § (2) bekezdés a) pontja is feltételezi azt, hogy tényleges illetmény kifizetés történjen az adott hónapra vonatkozóan, hiszen ennek hiányában értelmezhetetlen lenne a jogszabály megfogalmazása, amely 340.000 forintot meg nem haladó illetményt kíván meg a jogosultsághoz. A felperes 2010. januárjában illetmény nélküli szabadságon volt, esetében nem lehet ekkor irányadó illetményről beszélni, így nem felel meg a 2. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt feltételeknek. 2010. március 1-jén a felperes már illetményben részesült. Az ő esetében a Kormányrendelet a 2. § (4) bekezdésében foglaltakat helyesen alkalmazta az alperes, amikor a

2010. március 1-jéig számított, a jogviszony szüneteléssel nem érintett napok száma és a 91 nap hányadosaként időarányosan fizette ki a 49.000 forint keresetkiegészítést. A Kormányrendelet személyi hatálya ugyanis nemcsak az 1. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt Hszt. hatálya alatt álló munkáltatókra, hanem más, szintén e jogszabályban megjelölt költségvetési szervekre is kiterjed. Az ezeknél foglalkoztatottak jogviszonyáról szóló törvények (Kjt., Ktv. Hjt., Iasz. Isztv., Mt., Gybt.) a Hszt. 51. §-ában foglaltaktól eltérően szabályozzák a jogviszony szünetelésének fogalmát. Helyesen hivatkozott a fellebbezésében és a felülvizsgálati kérelmében is az alperes a Kormányrendelet 2. § d) pontjában foglaltakra, amely a Hszt-ben használt terminológiától eltérően a jogviszony szüneteléseként nevesíti a rendes szabadság és a szülési szabadság időtartamát is, holott a Hszt-ben ezen időtartamok (Hszt. 89. §, 95. §), de az illetmény nélküli szabadság (Hszt. 96. §) sem minősül a szolgálati viszony szünetelésének. A másodfokú bíróság a felperes fellebbezésének Hszt. 51. § rendelkezésére történő hivatkozását (irat 3. oldal 2. bekezdés) tévesen értelmezte, míg a kereseti ellenkérelmet (irat 2. oldal utolsó bekezdés) figyelmen kívül hagyta, ezért a Pp. 253. § (3) bekezdése helytelen alkalmazásával foglalt állást a felperes 2010. március 1-jén esedékes keresetkiegészítésre jogosultságáról. A felperes 2010. március 1-jén ugyan illetményben részesült, de az azt megelőző 91 napban 45 napot meghaladóan (nem szabadság és nem szülési szabadság miatt) a szolgálati jogviszonya szünetelt, ezért a 49.000 forint keresetkiegészítés helyett a Kormányrendelet 2. § (4) bekezdés alapján annak csak időarányos összegére volt jogosult, melyet az alperes a pert megelőzően a felperes részére kifizetett. A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdés alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú ítéletet megváltoztatva a felperes keresetét elutasította. A Pp. 78. § (1) bekezdés alapján kötelezte a pereszes felperest az együttes első-, másodfokú és felülvizsgálati alperesi eljárási költség megfizetésére.

A felperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel a Pp. 358/B. § alapján mentesül a le nem rótt első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási illeték fizetési kötelezettség alól, ezért azt a 6/1986. (VI.26) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. január 16.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, **Dr. Tallián Blanka s.k. bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró**
A kiadmány hitelül: Nné tisztviselő

